

Rättsfallssamlingen

Mål C-575/17

**Sofina m.fl.
mot
Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État (Frankrike))

”Begäran om förhandsavgörande – Fri rörlighet för kapital – Källskatt på bruttobeloppet för utdelning med nationellt ursprung till bolag utan hemvist i landet – Uppskov med skatt på utdelning till ett bolag med hemvist i landet vilket uppvisar ett underskott under räkenskapsåret – Särbehandling – Motivering – Jämförbarhet – En välavvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna – Effektiv skatteuppbörd – Proportionalitetsprincipen – Diskriminering”

Sammanfattning – Domstolens dom (femte avdelningen) av den 22 november 2018

Fri rörlighet för kapital och friheten att utföra betalningar – Restriktioner – Skattelagstiftning – Beskattning av utdelning – Skatt på utdelning som erhållits av bolag med hemvist i landet enligt den allmänna skatteordningen som tillåter uppskov eller rentav ett definitivt undantag från skatteplikt – Nationell lagstiftning som föreskriver en definitiv källskatt för utdelning som lämnas till bolag utan hemvist i landet – Otillåtet – Motivering – Föreligger inte

(Artiklarna 63 och 65 FEUF)

Artiklarna 63 och 65 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken utdelning som lämnas av ett bolag med hemvist i landet blir föremål för källbeskattning om utdelningen erhålls av ett bolag utan hemvist i landet, medan beskattningen av sådan utdelning sker enligt den allmänna bolagsskatteordningen vid slutet av det räkenskapsår då den erhållits om den erhålls av ett bolag med hemvist i landet, och då endast under förutsättning att bolaget med hemvist i landet har uppvisat ett överskott under detta räkenskapsår, vilket innebär att det är möjligt att en sådan beskattning i förekommande fall aldrig sker om bolaget med hemvist i landet upphör med sin verksamhet utan att ha uppvisat ett överskott sedan bolaget erhöll denna utdelning.

Domstolen har härvidlag funnit att behovet av att upprätthålla fördelningen av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna är ett legitimt mål och att medlemsstaterna, så länge Europeiska unionen inte har antagit några enhetliga eller harmoniserande bestämmelser, fortfarande har befogenhet att, genom konventioner eller unilateralt, bestämma enligt vilka kriterier beskattningsrätten ska fördelas mellan dem (dom av den 13 juli 2016, *Brisal och KBC Finance Ireland*, C-18/15, EU:C:2016:549, punkt 35).

En sådan grund för motivering kan bland annat godtas när de aktuella reglerna avser att förhindra beteenden som kan äventyra en medlemsstats rätt att utöva sin beskattningsrätt avseende verksamhet som bedrivs inom denna medlemsstat (dom av den 12 juli 2012, *kommissionen/ Spanien*, C-269/09, EU:C:2012:439, punkt 77).

Om det skulle visa sig att bolaget utan hemvist i landet inte uppvisar ett överskott före det att bolaget upphör med sin verksamhet, skulle resultatet visserligen bli ett faktiskt undantag för inkomster från utdelning, vilket leder till skatteförluster för den medlemsstat där beskattning sker.

Det framgår emellertid av domstolens praxis att en minskning av skatteintäkter inte kan anses utgöra sådana tvingande skäl av allmänintresse som kan åberopas för att rättfärdiga en åtgärd som i princip strider mot en grundläggande frihet (dom av den 20 oktober 2011, kommissionen/Tyskland, C-284/09, EU:C:2011:670, punkt 83).

När medlemsstaterna använder sig av befogenheten att beskatta inkomster som genereras inom dessa medlemsstater är de vidare skyldiga att iaktta likabehandlingsprincipen och de fria rörligheterna som garanteras av unionens primärrätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 juli 2016, *Brisal* och *KBC Finance Ireland*, C-18/15, EU:C:2016:549, punkt 36).

Den källskatt som utgår på utdelning till bolag utan hemvist i landet gör det enligt den franska regeringen möjligt att minska den administrativa börda som en skyldighet för dessa bolag att i slutet av räkenskapsåret deklarerar inkomster till de franska skattemyndigheterna skulle medföra.

Domstolen har härvidlag slagit fast att behovet av att säkerställa en effektiv indrivning av skatten utgör ett legitimt ändamål som kan motivera en inskränkning av de grundläggande friheterna, under förutsättning, emellertid, att tillämpningen av inskränkning är ägnad att säkerställa uppnåendet av det aktuella ändamålet och att tillämpningen inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta ändamål (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 juli 2016, *Brisal* och *KBC Finance Ireland*, C-18/15, EU:C:2016:549, punkt 39).

Det har även slagits fast att förfarandet för källskatt utgör ett legitimt och lämpligt medel för att se till att skatt erläggs för de inkomster som en person etablerad utanför beskattningsstaten förvärvar (dom av den 18 oktober 2012, *X*, C-498/10, EU:C:2012:635, punkt 39).

Restriktionen för den fria rörligheten för kapital som följer av den nationella lagstiftningen i fråga i det nationella målet följer, såsom framgår av punkt 34 ovan, att bolagen som saknar hemvist i landet, när dessa uppvisar underskott, tvärt emot bolagen med hemvist i landet som uppvisar ett underskott, inte får uppskov med beskattningen på utdelning de erhåller.

Att medge bolag utan hemvist i landet ett sådant uppskov skulle inte äventyra förverkligandet av detta ändamål avseende en effektiv uppbörd av den skatt dessa bolag ska betala när de mottar utdelning från ett bolag med hemvist i landet samtidigt som detta med nödvändighet skulle leda till att restriktionen undanröjdes.

Om även bolag med underskott som saknar hemvist i landet kunde ges uppskov med skatt på utdelning skulle detta således leda till att varje restriktion för den fria rörligheten för kapital undanröjdes utan att detta skulle utgöra hinder för förverkligandet av ändamålet med den nationella lagstiftningen i fråga. Under dessa omständigheter kan påståendet att den nationella lagstiftningen i fråga i det nationella målet kan motiveras med hänsyn till behovet av att säkerställa en effektiv skatteuppbörd inte godtas.

(se punkterna 56, 57, 60–62, 66–70, 77 och 79 samt domslutet)